

**Решение № 52 от 29.06.2017 г. на ОС - Габрово по в. н. о.
х. д. № 44/2017 г.**

Данни за делото	
Съд:	Окръжен съд - Габрово
Вид на делото:	ВНОХД
Номер на делото:	44
Година:	2017
Съдебен състав / Съдия:	ПЛАМЕН Н. ПОПОВ, БЛАГОВЕСТА М. КОСТОВА, МИНКО Н. МИНКОВ
Данни за акта	
Вид на акта:	Решение
Номер на акта:	52
Дата на постановяване:	29.06.2017 г.
Дата на влизане в сила:	
Статус на акта:	
Дата на постановяване на мотива:	29.06.2017 г.
Данни за изпращане в по-висша инстанция	
Съд:	
Изходящ номер:	
Година:	
Тип на документа:	
Дата на изпращане:	
Резултат от обжалване:	

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Габрово, 29.06.2017 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Габровският окръжен съд, наказателно отделение, в публично съдебно заседание на тридесет и първи май, две хиляди и седемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИНКО М.

ЧЛЕНОВЕ: БЛАГОВЕСТА КОСТОВА

ПЛАМЕН ПОПОВ

при участието на секретаря Ягода Лесичарска и прокурор Стоян Петков, като разглежда докладваното от съдия Попов ВНОХД № 44 по описа за 2017 година, въз основа данните по делото и закона прие за установено следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на подсъдимия П.И. ***, чрез договорния защитник адв. В.Ф. *** против Присъда № 25 от 29.03.2017 година, постановена по НОХД № 78/2017 г. на Районен съд - Севлиево.

С обжалваната присъда първоинстанционният съд е ПРИЗНАЛ подсъдимия П.И.И., с ЕГН ***** за ВИНОВЕН в това, че на 14.02.2017 г., около 20,45 ч., в гр. Севлиево, на ул. "Зелениковец" в посока ул. "Марин Попов", управлявал моторно превозно средство - лек автомобил марка "Мерцедес", модел "С 280" с рег. № ***, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС № 219728093, издадено на 01.02.2007 г.), до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, наложена със ЗППАМ № 16-1275-000817/21.10.2016 г. на Началник сектор ПП при ОД на МВР Велико Търново, връчена на 13.12.2016 г. и влязла в сила от 28.12.2016 г., с което е извършил престъпление, за което на основание чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 и чл. 54 НК съдът го ОСЪДИЛ на ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА и ГЛОБА в полза на държавата в размер на 500 лв. (петстотин лева).

На основание чл. 66, ал. 1 от НК, съдът е ОТЛОЖЛ ИЗПЪЛНЕНИЕТО на наложеното наказание лишаване от свобода, като ОПРЕДЕЛИЛ на подсъдимия П.И.И. ТРИГОДИШЕН ИЗПИТАТЕЛЕН СРОК, считано от влизане на присъдата в сила.

На основание чл. 343г във вр. с чл. 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК, съдът е ЛИШИЛ подсъдимия П.И.И. от ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС за срок от ЕДНА ГОДИНА.

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК, което обуславя процесуалната ѝ допустимост.

С въззивната жалба се твърди, че обжалваната присъда е неправилна и необоснована. От събраните по делото доказателства не се установявало по безспорен и категоричен начин, че П.И. е осъществил от обективна и субективна страна престъплението, за което е предаден на съд. Първоинстанционният съд необосновано отхвърлил и не кредитирал с доверие голяма част от наличните гласни доказателства. Наложеният наказателен акт били явно несправедливи, тъй като не съответствали на обществената опасност на деянието и дееца. Съдът не отчел всички смекчаващи вината обстоятелства и данните за личността на подсъдимия.

Претендира се окръжният съд да отмени първоинстанционната присъда и постанови нова, с която да признае подсъдимия за невиновен и да го оправдае по така повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание, проведено на 31.05.2017 г. преупълномощеният защитникът адв.

М.М.от АК Велико Търново и подс. П.И. поддържат въззивната жалба. Направено е алтернативно искане - ако съдът намери, че първоинстанционният съд е допуснал съществени процесуални нарушения, да отмени присъдата и да върне делото за ново разглеждане в друг състав.

С жалбата не са направени доказателствени искания. В съдебно заседание подс. П.И. пожела да даде обяснения, за което въззивният съд откри съдебно следствие и му предостави тази възможност.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Габрово pledира за потвърждаване на атакувания първоинстанционен акт. Счита, че присъдата е мотивирана и постановена след подробен анализ на събраните по делото доказателства.

Съдът, след като прецени всички събрани по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

Подсъдимият П.И. ***. Има завършено висше образование. Регистриран е като земеделски производител. В приложената по делото справка за съдимост е отразено едно осъждане на П.И., за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК, извършено през 2008 г., във връзка с което е настъпила реабилитация по право. В справката за съдимост са налице данни за наложени през 2015 г. на подсъдимия, по реда на чл. 78а, ал. 1 от НК, административни наказания глоба в размер на 1200 лв. и лишаване от правоуправление за срок от десет месеца за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. От представената по делото справка от ТД на НАП - Велико Търново, офис Габрово, наказанието глоба от 1200 лв. не е изпълнено.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 16-1275-000817 от 21.10.2016 г. на Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Велико Търново, на подсъдимия П.И. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС № 219728093, издадено на 01.02.2007 г.), до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Заповедта е връчена на подсъдимия на 13.12.2016 г. и влязла в сила от 28.12.2016 г.

На 14.02.2017 г., около 20,45 ч., в гр. Севлиево, по ул. "Зелениковец" в посока ул. "Марин Попов", подсъдимият И. управлявал лек автомобил марка "Мерцедес", модел "С280" с рег. № ***, собственост на неговата майка Г.В.Р.. Заедно с него в превозното средство пътували свидетелят Д.Д., който бил седнал на предната седалка до водача, и свидетелят Н.Н., който се возел на задната седалка вдясно и зад св. Д.. Движението на посочения лек автомобил по улиците на града било възприето по-рано същата вечер от свидетелите Х.М.М. и И.В.М. - двамата служители на РУ - Севлиево при ОД на МВР - Габрово, които по това време били назначени в наряд. Тъй като на полицаите било известно, че лицето, което обичайно управлява посоченото МПС, е с отнето свидетелство за управление на МПС, проследили автомобила. В посочения по-горе час, при навлизане от ул. "Марин Попов" по ул. "Зелениковец" в посока ж.к. "Митко Палаузов", полицейските служители възприели движещия се срещу тях лек автомобил "Мерцедес" с рег. № ***. Свид. М., който управлявал патрулния автомобил, подал светлинен сигнал с фаровете към движещото се срещу него МПС. Двамата полицаи видели, че лекият автомобил "Мерцедес" се управлява от подсъдимия П.И.. След сигнала, превозното средство отбило вдясно по посоката си на движение и преустановило същото, като в този момент водачът му - подсъдимият П.И. се прехвърлил от седалката на водача на задната седалка вляво. През това време полицейският автомобил се изравнил с автомобила "Мерцедес". Свидетелите М. и М. видели, че на шофьорското място няма никой, а двигателят на

превозното средство продължава да работи. Проверили самоличността на намиращите се в автомобила лица - подсъдимият, свид. Д. и свид. Н.. Последните им казали, че не знаят кой управлява, а те само се возят. Полицаяте съобщили за случилото се на оперативния дежурен в полицейското управление. Не след дълго на място пристигнали още служители на полицията - свидетелите Г. Н., И.К.и И.С.. Били извършени допълнителни проверки, при които у свид. Д. били намерени наркотични вещества. Междувременно на мястото пристигнал свид. П.С., който заявил, че той е управлявал лекия автомобил "Мерцедес".

Подсъдимият П.И. отказал да бъде проверен с технически средства за употреба на алкохол и за употреба на наркотични или упойващи вещества. Бил му изготвен Талон за медицинско изследване с № 0420086, който той отказал да получи. Не се явил в посочения час и посоченото му здравно заведение, за да даде кръв за химически анализ.

На подсъдимия П.И. бил съставен акт за установяване на административно нарушение с бланков № 884730 от 14.02.2017 г., за деяния, квалифицирани от актосъставителя като нарушения по чл. 150 от ЗДвП и по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Подсъдимият отказал предявяването на акта и връчването на препис от него. Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 17-0341-000026 от 15.02.2017 г. на Началник сектор към РУ - Севлиево при ОД на МВР - Габрово, на подсъдимия П.И. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

След анализ на събраните по делото доказателства, ценени заедно и поотделно, настоящият въззивен състав установи фактическа обстановка, каквато е описана и в мотивите на обжалвания първоинстанционен съдебен акт. В подкрепа на нейната достоверност се явяват обяснения от подсъдимия П.И., дадени пред настоящия състав, съпоставени с показанията на свидетелите Х.М.М., И.В.М., Г. М. Н., И.В.К. и И.С.С., преценени поотделно и в тяхната съвкупност и съпоставени с показанията на свидетеля Д. И. Д., дадени на досъдебното производство и приобщени към доказателствената съвкупност от районния съд чрез прочитането им по реда на чл. 281, ал. 1, т. 5 във вр. с ал. 1, т. 5 от НПК, показанията на свидетелите Н.С.Н. и П.С.С., заверен препис от Заповед за ПАМ № 16-1275-000817/21.10.2016 г. на Началник сектор ПП при ОД на МВР Велико Търново (л. 15 от ДП); заверени преписи от НП № 16-1275-002854/21.10.2016 г. на Началник сектор ПП при ОД на МВР - Велико Търново и жалба против същото НП; АУАН с бланков № 884730/14.02.2017 г. (л. 22 от ДП); талон за медицинско изследване № 0420086 (л. 23 от ДП); Заповед за ПАМ № 17-0341-000026/15.02.2017 г. на Началник сектор към РУ - Севлиево при ОД на МВР - Габрово (л. 24 от ДП); информационна карта на наряда и доклад за проверени лица и превозни средства (л. 26-27 от ДП); препис от свидетелство за регистрация на МПС (л. 28); справка картон на водача П.И..

Твърдението на подсъдимия, че не е извършвал описаното в обвинителния акт престъпление, изложено и в обясненията пред настоящия състав, не се подкрепя от събраните по делото доказателства. Правилно районният съд е установил, че показанията на полицейските служители Х.М. и И.М. са подробни, логични и последователни относно всички основни моменти от предмета на доказване по делото, поради което изцяло ги е кредитирал с доверие. Двамата пресъздават в показанията си свои лични възприятия. На л. 19 - 21 от НОХД свидетелите Х.М. и И.М. изрично заявяват, че са видели водача на лекия автомобил "Мерцедес" П.И. да се прехвърля от шофьорското място на задната седалка. Разстоянието е било няколко метра, а видимостта добра, поради което полицейските служители са имали възможност да възприемат лично действията на подсъдимия. При

започването на полицейската проверка, двигателят на лекия автомобил "Мерцедес" все още е работел. Намиращите се в него лица са заявили, че "не знаят кой е карал автомобила". Още тогава е видно желанието им да заблудят органите на властта относно лицето, което е управлявало превозното средство. Ясно е също, че версията за управление на автомобила от свидетеля П.С. е изработена на по-късен етап, след като същият е уведомен от пътуващите в автомобила, че следва да се яви пред полицейските служители и да заяви, че той е бил на шофьорското място. Показанията на свидетелите Х.М. и И.М. се подкрепят от тези на свидетелите Г. Н., И.К. и И.С.. Констатацията на районния съд, че изготвеният Акт за установяване на административно нарушение с бланков № 884730/14.02.2017 г. е подписан без възражения не отговоря на истината. В него нарушителят е записал "Не съм управлявал автомобил". Горното обаче не променя направените изводи, тъй като АУАН е писмено доказателство, което подлежи на преценка след съпоставка с всички останали доказателства по делото. Правилно районният съд е кредитирал с доверие показанията на свид. Д.Д., дадени на л. 6 от ДП и приобщени по съответния ред чрез прочитането им. Освен, че са по - близки по време до протеклите събития, те кореспондират с изявленията на свидетелите Х.М., И.М., Г. Н., И.К. и И.С.. Пред съдебния състав на СРС свид. Д.Д. дава неверни показания, с които се стреми да подкрепи защитната версия на подс. П.И., с когото е в приятелски отношения. По делото няма данни показанията на л. 6 от ДП да са снети при нарушаване на процесуалните правила. Не може да се приеме и възражението на подсъдимия, че полицейските служители са имали някакво особено "отношение" към него. Както е коментирал и районния съд, служебните задължения на полицейските служители включват охрана на обществения ред, включително и да предотвратят управление на автомобил от неспособен водач, когато имат данни за такова. Няма нарушение или преднамереност в това, че по-рано същата вечер свидетелите Х.М. и И.М. са наблюдавали автомобила "Мерцедес" с цел да установят дали не е управляван от неспособно лице.

Показанията на свидетелите Н.С.Н. и П.С. С., като и показанията на свид. Д.Д., дадени пред съдебния състав на СРС, не могат да се кредитират с доверие. В случай, че лекият автомобил "Мерцедес" е бил управляван от свид. П.С., не е имало пречка още при започването на полицейската проверка това обстоятелство да бъде съобщено пред свидетелите Х.М. и И.М.. Вместо това, Н.Н., Д.Д. и подс. П.И. са заявили пред полицейските служители, че "не знаят кой е карал". Това се твърди, при положение, че свидетелите Х.М. и И.М. са наблюдавали непрекъснато лекият автомобил "Мерцедес" от момента на спирането му до момента, в който са отворили вратите и са започнали проверка на лицата в него. Свид. П.С. не е бил в автомобила и не е имал възможност да го напусне, без да бъде забелязан от М. и М.. Преди спирането за проверка посредством звуков и светлинен сигнал, лекият автомобил "Мерцедес" се е движел, а не е бил спрял, каквито неверни показания дават свидетелите Н.Н. и Д.Д. /в изявленията му пред съда/. Двигателят все още е работел. Свидетелят П.С. пък е пристигнал на мястото на проверката с друг автомобил /БМВ/. В показанията си на л. 47 и 48 от НОХД заявява, че този автомобил през деня "се счупил". В същите показания не може да обясни как се е придвижил от заведението "Десилена" до мястото на проверката със "счупения" през деня автомобил "БМВ". От показанията на свид. Х.М. става ясно, че П.С. се е появил с лекия автомобил "БМВ" при полицейския екип едва след като е изминал половин час от началото на проверката и след като подс. П.И. се е обадил по телефона. Отново ще припомним, че автомобилът "Мерцедес" е спрял по време на движение и от него не са слизали лица, нито са се качвали други такива. Единствено подс. П.И. е имал време да се

прехвърли от шофьорското място на задната седалка, което е наблюдавано лично от свидетелите М. и М.. Не е имало пътуващи лица, които да ходят до магазини, срещи с приятели и пр. Ясно е, че свид. П.С. не е бил в лекия автомобил "Мерцедес" и не го е управлявал на 14.02.2017 г. Свидетелите Н.С.Н. и П.С. С. и свид. Д.Д. /по време на НОХД/ потвърждават неистина, въпреки, че са предупредени за отговорността по чл. 290 от НК. Отношение във връзка с тези техни действия би могла да вземе единствено прокуратурата.

При изготвянето на мотивите от първоинстанционния съд не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения, за каквито се твърди в пледоарията на защитника. Противоречията в изявленията на полицейските служители са несъществени, не касаят момента на установяване на деянието и не са в състояние да разколебят показанията им. Поради изложеното, наведените доводи за неправилна оценка на доказателствата от районния съд, както и за допуснати процесуални нарушения, са неоснователни.

По отношение на наложените от съда наказания:

За извършеното от подс. П.И. умишлено престъпление се предвижда наказание - до три години лишаване от свобода и глоба от двеста до хиляда лева. Първоинстанционният съд е направил подробен анализ на смекчаващите и отегчаващите вината обстоятелства, а именно - Извършеното от подсъдимия И. престъпление не е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, доколкото за него се предвижда налагане на наказание лишаване от свобода в размер до пет години. Съдът обаче е намерил, че деяния, свързани с нарушаване на правилата за движение по пътищата, са придобили масов характер и чрез тях се създава потенциална опасност за широк кръг от лица, поради което обществената им опасност е завишена. От справката за съдимост е видно, че подсъдимият И. е бил осъждан за престъпления по чл. 343б, ал. 1 от НК. Наказан е и за престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК. От справката от сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Габрово е видно, че многократно е наказван по административен ред за различни нарушения по ЗДвП. Посочените данни съдът е отчел като отегчаващи отговорността. Като смекчаващо обстоятелство съдът намерил единствено формалното наличие на чисто съдебно минало.

Правилна е преценката, че наказание под средния размер, предвиден в разпоредбата на 343в, ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК - една година лишаване от свобода се явява най - подходящо за извършеното от И. престъпление. Наказанието е в състояние да постигне целите на чл. 36 от НК. Няма основание за приложението на чл. 55 от НК, тъй като по делото не се установяват нито изключителни, нито многобройни смекчаващи вината обстоятелства. Размерът на наказанието глоба е съобразен със семейното и имотно състояние на подсъдимия.

През 2015 г. П.И. е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК. Наказанието глоба не е изпълнено. Правилно районният съд е отбелязал, че това е пречка за приложението на чл. 78а от НК по отношение на настоящото деяние.

Подсъдимият П.И. не е осъждан на лишаване от свобода за престъпления от общ характер. Наложено с атакуваната присъда наказание лишаване от свобода е в размер на една година. Първоинстанционният съд правилно е преценил, че за постигане целите на превенцията и преди всичко за поправяне на осъдения не е наложително същият да изтърпи наказанието, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложил изпълнението на това наказание за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила.

Размерът на наказанието по чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК - лишаване от права е съобразен с многобройните нарушения по ЗДвП, които е извършил И., видно от

справката картон на водача /л. 19 - 21 от ДП/. С последното решение по АНД № 124/2015 г. на СРС подс. И. е бил лишен от права за срок от десет месеца. Това наказание не е подействало предупредително и възпиращо на дееца. Очевидна е нуждата от засилена наказателна репресия по отношение наказанието лишаване от права, което да бъде в състояние да постигне целите на чл. 36 от НК.

В заключение, може да се направи извод за правилност, мотивираност и законосъобразност на атакуваната присъда, което от своя страна обуславя цялостното ѝ потвърждаване. Изводеният в нея извод почива на извършения съвкупен анализ на приобщените по делото доказателства.

При извършената служебна проверка въззивният съд не констатира основания за изменение на атакувания съдебен акт и в останалите му части, както и да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Водим от горното и на основание чл. 338 във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК, съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 25 от 29.03.2017 година, постановена по НОХД № 78/2017 г. по описа на Районен съд - Севлиево.

Решението е окончателно и не подлежи на касационна жалба или протест.

За изготвянето му да се съобщи писмено на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: